ARUBAANSE COURANT

Dagblad voor Aruba

17DE JAARGANG — MAANDAG 16 JANUARI 1956 — No. 2432

Door de vereniging Suriname werd beide Surinaamse priesters Berenos en Lim-a-Po een overweldigende ontvangst bereid

„Twee grote zonen van Suriname"

SAN NICOLAS.— In een eivol clubgebouw van de Vereniging Suriname werd Vrijdagavond een speciale feestavond gehouden ter ere van het bezoek van de twee Surinaamse priesters A. Berenos en D. Lim A Po. Niet alleen van de zijde van de leden van deze club, maar ook van de zijde van de geestelijkheid van Aruba was een enorme belangstelling.

Door het ontvangst-comité van de vereniging, onder leiding van de heer V. Burgos, was een interessant programma opgesteld, dat een aantal sprekers bevatte, alsmede zang en declamatie door diverse leden van de Vereniging Suriname. Toen dan ook omstreeks half negen beide paters het gebouw betraden, begeleid door de voorzitter van de vereniging, de heer J. d'Aguiar en de heer Burgos, brak een overweldigende ovatie los voor deze twee grote zonen van Suriname.

De heer E. F. Lo, eeremoniemeester van de avond, leidde vervolgens de diverse sprekers in na eerst zelf een kort welkomswoord gesproken te hebben. De heer D'Aguiar, als eerste spreker, merkte onder meer op, dat een land niet alleen eigen leiders op economisch en sociaal terrein moet hebben, maar ook en vooral op geestelijk gebied. Daarom moet het iedere Surinamer verheugd stemmen thans twee priesters, geestelijke leiders van eigen bodem, te bezitten.

Het Surinaamse zangkoor, onder leiding van de heer R. Kolader, zorgde tussen de diverse toespraken in voor de afwisseling. Na de voorzitter van de Vereniging Suriname spraken nog de heren Burgos en A. Wijngaarde. Deze laatste droeg een gedicht voor waarin door hem als oudere landgenoot aan de twee jonge priesters tal van goede raadgevingen verstrekt werden. Ook pastoor De Haas schetste in enkele gloedvolle bewoordingen het belang van het bezoek van deze twee priesters aan de Surinaamse gemeenschap op Aruba.

Nadat de eerwaarde heren Barenos en Lim A Po tot slot enkele woorden van dank gesproken hadden, bleef men nog geruime tijd gezellig bijeen.

Gistermorgen (Zondag) droeg de eerwaarde pater Barenos in de St. Theresia Kerk te San Nicolas een Plechtige H. Mis op geassisteerd door de paters Erkamp en Annink. Ook bij deze Miss waren tal van leden van de Vereniging Suriname aanwezig.

Aruba Basketball Bond koos een nieuwe voorzitter

ORANJESTAD. — Vrijdagavond werd door de Aruba Basketball Bond een algemene ledenvergadering gehouden, waarbij o.m. een nieuwe voorzitter, alsmede enkele bestuursleden gekozen werd.

Acht van de tien leden waren op de vergadering aanwezig. Na tweemaal staking van de stemmen werd tenslotte de heer C. Harms tot voorzitter door het lot aangewezen. Verdere gekozen bestuursleden zijn de heren J. C. Oduber (herkozen), A. Brokke en R. Frank.

Het bestuur ziet er thans als volgt uit:

Voorzitter C. Harms, secretaris Frère Theodorus en leden de heren J. C. Oduber, A. Brokke, R. Frank, M. Fingal en L. Kuiperi.

Bestuurscollege onderkent belang van koel- en vrieshuizen en wil eigenaars lagere canon verstrekken

ORANJESTAD.— Door het Bestuurscollege werd aan de Eilandsraad twee voorstellen aangeboden betreffende de betaling van een lagere canon op erfpachtsgrond, waarop twee koel-en vrieshuizen staan of komen te staan.

In het eerste geval betreft het het koelhuis van de heer J. M. G. Eman, die eerder, in 1947, een overeenkomst met het gouvernement gesloten had betreffende de betaling van een canon van Fl. 1.000.— per jaar voor de duur van twee jaar en daarna Fl. 4.000.—. Verleden jaar echter verlaagde het Bestuurscollege op verzoek van de heer Eman dit bedrag tot Fl. 1.000.—, omdat zijn koel- en vrieshuis als zijnde van groot belang voor de visserij en opslag van voorraden beschouwd mag worden.

Verzuimd werd toen de Eilandsraad hiervan in kennis te stellen, zoals de voorschriften gebieden en daarom voldoet het B.C. alsnog aan deze vereiste.

Door de N.V. Jan Bodegom & Co. Aruba N.V. werd werd eveneens verzocht een stuk erfpachtsgrond in de buurt van de haven uit te geven tegen 'n verminderde canon voor 'n nieuw te bouwen koelbedrijf. Het B.C. schrijft nu aan de Raad dat, aangezien 't hier een particulier bedrijf betreft, dat van belang is voor het eiland en er nog immer behoefte wordt gevoeld aan meer koelruimte, men wil voorstellen een canon van 3% per jaar te vragen.

Jaarverslag over 1955 van de Openbare Leeszaal en Boekerij

ORANJESTAD. — Het aantal uitleningen van de Openbare Leeszaal en Boekerij is, ondanks het feit dat de bibliotheek wegens verhuizing en inventarisatie ruim drie weken gesloten was, in 1955 toch weer ruim 3500 hoger dan in 1954. In totaal werden niet minder dan 38.983 boeken uitgeleend, waarvan 15.363 aan kinderen. De opening van een kinderbibliotheek te Oranjestad op 20 Juni 1955 is een enorm succes gebleken. Alleen aan kinderboeken werden vorig jaar 4169 boeken meer uitgeleend dan in 1954.

Betere opstelling in het nieuwe gebouw voerde het aantal uitleningen in het Papiament op van 47 tot 122.

Onze Openbare Leeszaal en Boekerij bezit thans ongeveer 17.000 boeken, waarvan 3600 Nederlandse romans, 2600 Engelse romans en ongegeveer 800 romans in andere talen (Duits, Frans, Papiament Fries enz.); voorts ongeveer 2900 kinderboeken en 7000 boeken op allerlei gebied (reisverhalen, gedichten, auto- en andere techniek enz.).

Per maand maken niet minder dan gemiddeld 120 personen gebruik van de leeszaal.

Ver. Suriname en J.P.F. gaan steeds nauwer samenwerken

SAN NICOLAS. — Door enkele bestuursleden van de club J.P.F. uit Curacao, onder leiding van de voorzitter van deze vereniging, de heer Th. Simmoons, werd dit weekend een bezoek gebracht aan de Arubaanse tegenvoeter, de Vereniging Suriname. Met het bestuur van deze laatste club werden diverse punten van gezamenlijk belang besproken. Vooral de laatste maanden is van een nauwer contact tussen beide Surinaamse vereniging sprake, iets dat de Surinamers op de Antillen stellig ten goede zal komen.

Geboeid luisterde men naar de lezing van Dr. Pettingill

ORANJESTAD. — Vrijdagavond j.l. werd onder auspiciën van de Volksuniversiteit afd. Aruba door dr. O. S. Pettingill, een vogelexpert van de National Audubon Society in de Verenigde Staten, in de Caribe Club te Oranjestad, een boeiende lezing gehouden over het leven van de piguins en enkele andere zeevogels. Eigenlijk was het niet helemaal een lezing, veeleer zou men waarschijnlijk kunnen spreken van een filmvertoning met een mondelinge explicatie. Want terwijl op het projectiescherm ons het leven van de talrijke watervogels op de Falkland-eilanden in zomer en winter uitvoering werd getoond tegen de achtergrond van het wisselvallige klimaat, dat aan deze eilanden eigen is, vlocht dr. Pettingill op een dikwijls buitengewoon geestige manier de beelden aaneen tot een belevenis, die de toeschouwers zich ten slotte verbeelde zelf aanschouwd en meegemaakt te hebben. Wij zagen luchtopnamen van de vele eilanden en eilandengroepen, die tesamen de Falklandeilanden genoemd worden, wij zagen pitorreske haventjes, paardenrennen volksspelen en als hoofdschotel de pinguins, albatrossen, zeeleeuwen ,meeuwen en nog vele andere soorten dieren meer. Wij waren er getuige van hoe de pinguins ondanks de zee, die fel tegen de scherpe rotsen opslaat, uit het water wisten te komen en de steile rotsen beklommen om op toppen daarvan hun nesten te gaan bouwen. Wij zagen de jongen uit het ei kruipen en hun eerste contact met de vreemde wereld krijgen. Het donzig jong van de albatros behoefde, naar dr. Pettingill vertelde, geen angst te hebben voor de zeearend, die meedogenloos op gezette tijden in de pinguinkolonie dook om een jong, dat even aan het toezicht van zijn ouders ontsnapt was, weg te roven. In het laatste gedeelte van de film zagen wij nog hoe een aantal pinguins — waarvan er overigens alleen al op Falkland eiland vele soorten bestaan — verbaasd aan de scheerspiegel van dr. Pettingill zaten te pikken.

Het was zeer zeker een buitengewone avond en jammer was het daarom, dat ook niet de andere helft van de zaal met belangstellenden gevuld was, die konden genieten van de prachtige film, die dr. Pettingill tesamen met zijn actieve echtgenote met veel geduld en liefde hebben opgenomen op die eilanden in het verre Noorden, waar de arbeid niet zoals hier beloond wordt met zweetdruppeltjes, maar met halfbevroren handen en voeten.

Eerste gele koortsbestrijdingsactie bijna voltooid

ORANJESTAD. — De bestrijding van de gele koorts muskiet in de huizen met het zg. dieldrin is thans bijna afgelopen. Op nog een kleine aantal huizen in de Lago Colony en een aantal gesloten huizen na, zijn thans alle woningen op het eiland behandeld.

Hiermede is de eerste bestrijdingsactie dus bijna voltooid. De volgende stap zal nu zijn de bestrijding van de broedplaatsen van de mug: d.w.z. dat alle plaatsen, waar zich stilstaand water bevindt, met D.D.T. behandeld (water terreservoirs) of opgeruimd zullen worden (oude autobanden). Ook moeten de winkelpanden nog aan de beurt komen, doch om hiermede te kunnen beginnen moeten eerst de z.g. „bazooka's", die thans nog op Curacao gebruikt worden, gearriveerd zijn. Met de bazooka wordt in korte tijd een grote hoeveelheid D.D.T. in oplossing in een ruimte gespoten.

Beroemd zoöloog Prof. Dr. William Beebe op doorreis

SAN NICOLAS. — Met de „Pagasos" van de Alcoa Steamship Co. arriveerde het einde van de vorige week de wereldberoemde zoöloog prof. dr. William Beebe, directeur van de Zoölogische Vereniging in New York.

De geleerde reist in gezelschap van zijn assistente mej. Craine, die hem in de Zoölogische Vereniging zal opvolgen. De professor (in ruste) was op Aruba op doorreis van Malakka naar Trinidad. Hij verricht thans onderzoekingen op vogelgebied, waarbij hij overeenkomsten poogt te vinden tussen vogels op Malakka en in Trinidad, gebieden, die ongeveer op gelijke breedtegraag liggen. Namens het Public Relations Department van de Lago heeft de heer H. M. Nassy de professor en zijn assistente Zaterdagmorgen enkele mooie plekjes van het eiland laten zien, o.m. de Franse Pas.

Een erebegraafplaats om de doden van de Verenigde Naties te eren

NEW YORK. — Tijdens de laatste Algemene Vergadering van de Verenigde Naties werd besloten, dat er in Korea een ere-begraafplaats zou worden aangelegd door de V.N. om zodoende de doden van negen verschillende landen te eren, die in dat land onder de vlag van de V.N. gevallen zijn.

De begraafplaats bij Tanggok bij pusan zal in dit verband in een ereveld herschapen worden. Daar zijn n.l. reeds 2.000 soldaten uit Nederland, Frankrijk, het Verenigde Koninkrijk, Australlë, Canada, Noorwegen, Nieuw-Zeeland, Zuid-Afrika en de Koreaanse Republiek begraven.

Op de wereld zijn thans 1.200.000 doktoren

GENEVE. — Volgens gegevens van de Wereld Gezondheidsorganisatie zijn er thans op deze aarde 1.200.000 doktoren en 595 medische scholen in 85 landen, terwijl jaarlijks nog eens 50 tot 60.000 doktoren de universiteiten verlaten.

Toch zijn deze doktoren zeer ongelijk verdeeld over de totale wereldbevolking van 2.652 millioen zielen. Veertien landen verkeren b.v. in de gelukkige omstandigheid, dat er één dokter is op iedere 1.000 inwoners, 22 landen daarentegen hebben niet meer dan één dokter op de 30.000 mensen.

In de 124 overige landen is de situatie tussen de beide bovengenoemde cijfers gelegen, zoals uit onderstaande tabel blijkt. De navolgende cijfers geven een interessant beeld van de situatie:

gebied	aantal inwoners	aantal doktoren
Noord- en Centr. Amerika	234 millioen	247.000
Europa	615 mill.	643.000
Zuid-Amerika	121 mill.	48.500
Azië	1.371 mill.	201.500
Afrika	212 mill.	23.250
Oostelijk Middellandse-zeegebied	83 mill.	17.000
Oceanië	14 mill.	12.000

Club Caribe ontving dankbetuiging van Z.E. de Gouverneur voor medewerking aan Koninklijk Bezoek

ORANJESTAD.— Door Z.E. Gouverneur, mr. A.A.M. Struycken, werd aan het bestuur van de Club Caribe een brief geschreven, waarin hij zijn dank aan de club betuigt voor de grote medewerking tijdens het Koninklijk Bezoek ondervonden en de club tevens een legpenning aanbiedt ter herinnering hieraan. De tekst van de brief luidt a.v.:

„Het is mij een genoegen U hierbij als herinnering aan het Koninklijk bezoek aan de Nederlandse Antillen een legpennig aan te bieden, welke door de Koninklijke Fabrieken Begeer speciaal voor deze gelegenheid is vervaardigd.

Daarmede moge ik tevens mijn bijzondere dank tot uitdrukking brengen voor de waardevolle bijstand, welke Uwerzijds ten behoeve van de organisatie van dit bezoek is verleend.

Uw spontane medewerking heb ik op hoge prijs gesteld.

De Gouverneur van de Nederlandse Antillen,
w.g. Struycken".

76 Naties voor 2.245.5 millioen mensen

NEW YORK. — Door de recente toelating van 16 nieuw leden tot de gelederen van de Verenigde Naties is het aantal ledenlanden gestegen tot 76 en is het aantal aardbewoners, dat in de V.N. is vertegenwoordigd thans gestegen tot 2.245,5 millioen. Buiten het gebouw van de Verenigde Naties zijn nu ook de vlaggen van de zestien nieuwe leden bij die van de zestig oudere leden geplaatst. Door de toelating van de nieuwe leden zijn de kosten van de V.N. organisatie zelf gestegen met $ 83.000,—.

NEDERLANDSE VOETBAL UITSLAGEN HOOFDKLASSE

AMSTERDAM. — De uitslagen van de Ned. voetbalcompetitie luiden: Beroepsclubs - Hoofdklasse

Afdeling A	
Stormvogels — Amsterdam	0—1
DOS — VVV	1—0
Limburgia — NAC	1—2
Rodasport — Sparta	3—2
Fortuna — Vitesse	1—0
Eindhoven — EBOH	1—1
Excelsior — Rigtersbleek	1—1
ADO — H.V.C.	1—1
Ajax — Noad	0—0
Afdeling B	
SVV — Volewijckers	3—1
Emma — BVV	1—3
Willem II — Schev. Holl. Sport	4—1
Alkmaar — MVV	3—1
Enschede — PSV	4—3
Graafschap — Sittardia	3—3
Feyenoord — Rapid	2—0
DFC — GVAV	2—1
EDO — Elinkwijk	0—0

In ruim 24 uur tijds twee inbraken

ORANJESTAD.— Er schijnt een kleine inbraakgolf over ons eiland te gaan. Eerst werd er in de nacht van Vrijdag op Zaterdag, waarschijnlijk tussen één en twee uur, ingebroken in het filiaal van Wimco in de B. van der Veen Zeppenfeldstraat te San Nicolas en vervolgens werd in de nacht van Zaterdag op Zondag de Refresquerla Santa Martha te Santa Cruz met een bezoek vereerd.

In het eerste geval wisten de inbreker(s?) een glazen deur aan de zijkant van het gebouw te forceren en naar binnen te komen. Zij namen — kennelijk was het openbreken teveel werk — maar liefst het complete kasregister mede. In de kassa bevond zich gelukkig niet veel geld, ongeveer Fl. 100.—, maar het apparaat zelf vertegenwoordigd altijd nog een aanzienlijke waarde.

Hoeveel bij de Refresqueria Santa Martha is weggehaald is ons niet bekend.

A.M. Lacle & Sons verlootte gisteren een retour Havana voor twee personen

ORANJESTAD. — Ongeveer een jaar geleden is de actie van de firma A. M. Laclé & Sons, verkopers van Ron Rey de Copas op Aruba begonnen, waarbij men bij inlevering van 150 capsules van rumflessen van dit merk een lot kon verkrijgen waardoor men kon doen in de loterij om twee gratis retourbiljetten naar Havana.

Hoe groot het enthousiasme is geweest voor deze actie bleek gisteren, toen in de danszaal van de Golden Rock Club te San Nicolas des morgens en 'smiddags een groot feest werd gegeven ter gelegenheid van de trekking, die des middags omstreeks vijf uur in aanwezigheid van de heer S. H. Tjon Ayong van het kantoor van notaris F. E. J. Thijssen, is geschied. In totaal werden er 283 loten uitgereikt aan 95 gegadigden De kroon spande de heer George Rombley uit San Nicolas, die in totaal 31 loten bijeen heeft weten te sparen.

Hoe groot de menigte was, die zich gisteren in de Golden Rock Club verzamelde en zich daar aan een stuk door heeft vermaakt en heeft gedanst op de rhythmische muziek van de bands „Estrellas del Caribe" en de „Conjunto Lucky Strike", weten wij niet, maar we hebben geconstateerd, dat de zaal maar nauwelijks groot genoeg was voor de vele danslustigen. Doordat radio Voz di Aruba de uitzending verzorgde van hetgeen in de club plaats vond hebben ook zij, die thuis gebleven zijn, alles wat zich in de club afspeelde kunnen volgen.

De winnaar

Nadat de heer Tjong Ayong gearriveerd was en alle loten had gecontroleerd werd in gespannen aandacht de trekking van het winnende lot gevolgd en groot was de vreugde van de heer Jimmy Dunlock, bezitter van lot no. 2284, toen bleek dat hij de gelukkig winnaar was van de twee retourbiljetten. De heer Dunlock heeft een bar in San Nicolas. Wien hij mee zou nemen naar Havana bleek gisteren echter nog een moeilijke beslissing voor de gelukkige.

De volgende week zal nog een dergelijke trekking in Curacao plaats vinden, zodat op een nog niet vastgestelde datum in Februari vier gelukkige mensen begeleid door de heer E. M. Laclé, general manager van de firma in Oranjestad, de reis naar Havana zullen gaan ondernemen. De heer Lacle wist ons gisteren reeds te vertellen, dat behalve de reis ook de hotelkosten op de plaats van bestemming vrij zullen zijn, evenals trouwens de diverse uitstapjes naar nachtclubs, de rumfabriek, waar Ron Rey de Copas gemaakt wordt en vele mooie plekjes op het eiland. Het verblijf op Havana zal tien dagen duren.

Gouverneur Klaasesz in zijn afscheidsrede:

„Suriname verdient een goede toekomst"

PARAMARIBO. — Z. Exc. Gouverneur Klaasesz is Vrijdag — naar Nederland vertrokken, nadat hij in de Staten afscheid had genomen. Hij drong er in zijn afscheidsredevoering op aan, dat Suriname zijn eigen aard zal bewaren en niet moet trachten de West-Europese of Amerikaanse levensgewoonten na te volgen. Hij zeide te wensen dat alle plannen vruchten zullen dragen, maar — zo voegde hij hieraan toe — de verwachtingen moeten niet te hoog gespannen zijn.

De aftredende gouverneur drong voorts aan op verdraagzaamheid en wederzijds begrip voor elkaars mening zonder uitsluitend felle kritiek, die ontaardt in een volledig verguizen van de tegenstander. „Wij hebben elkaar hard nodig en moeten zorgen dat degenen, die hier dienen hier blijven. De politieke partijen behoren het kader te vormen, zodat men niet uitsluitend leeft naar het sentiment maar met verstand".

De gouverneur besloot met te zeggen dat Suriname een prachtig land is dat een goede toekomst verdient.

De voorzitter der Staten, dr. van Ommeren merkte op dat gouverneur Klaasesz bekend zal staan als de „charmante gouverneur".

De Staten zijn er van overtuigd dat hij de ontwikkeling van Suriname met warme belangstelling zal volgen. Hij wenste Z. Exc. toe dat de vreugden van het nieuwe ambt de zorgen ervan zullen overtreffen.

BRITSE VERSTERKINGEN NAAR CYPRUS

LONDEN. — Het Britse ministerie van oorlog heeft Vrijdag j.l. bekendgemaakt, dat het eerste bataljon van de Highland Light Infantery naar Cyprus wordt gezonden ter versterking van de luchtlandingstroepen, die in het afgelopen etmaal reeds naar die Britse kolonie zijn overgebracht. Het transport van twee bataljons valschermspringers werd vanmorgen voltooid. Met het nieuwe transport zal Engeland circa 2.350 man troepen meer ter versterking van het Britse garnizoen in het Midden Oosten hebben aangevoerd. Volgens berichten uit Nicosia zijn reeds ongeveer 15.000 Britse militairen op Cyprus gelegerd.

De voortgaande versterking van het garnizoen weerspiegelt de bezorgdheid in officiele Britse kringen over de toestand in het Midden-Oosten en het schrikbewind op Cyprus zelf. Het neerschieten van een Turks-Cyprische politie-agent te Paphos deze week heeft in regeringskringen te Londen ernstige bezorgdheid gewekt. Tot nu tot was er weinig blijk geweest van vijandschap tussen de bijna 100.000 Turkse Cyprioten en hun 400.000 Grieks-Cyprische landgenoten.

HEDEN START MONTE CARLO RALLY

MONTE CARLO. — Meer dan 300 automobilisten uit 22 verschillende landen zullen Maandagmorgen in alle vroegde starten voor de jaarlijkse Rally de Monte Carlo, de 26e die gehouden wordt. Door mist over besneeuwde en beijzelde wegen, langs diepe afgronden, kampende met pech en vermieidheid zullen de deelnemers zich in een zo hoog mogelijk tempo spoeden naar het blauwe water van de Middellandse Zee. De gemiddelde snelheid is over de 60 kilometer per uur, het oponthoud onderweg meegerekend. De start plaatsen zijn Parijs, Rome, Stockholm, glasgow, Athene, Lisabon en Munchen.

WARE LIEFDE KENT GEEN AFSTANDEN

Nelly zoekt haar Juan.

BUENOS AIRES. — Nelly Rives, de jeugdige vriendin van ex-president Peron, die een zekere bekendheid verwierf door de publikatie van de brieven die het voormalige staatshoofd van Argentinie haar heeft geschreven, is in een grensplaats van Paraguay gearresteerd.

Naar men vermoedt wilde het meisje, dat pas zeventien jaar oud is geworden, in Paraguay contact zoeken met vertrouwelingen van Peron, die zoals bekend, zelf in Panama verblijf houdt.

MAROKKAANSE UITWIJKELINGEN GEARRESTEERD

TANGER, 16 Jan. — Volgens berichten uit Tetoean in Spaans Marokko, is het merendeel van de Marokkaanse politieke vluchtelingen uit de Franse zone, die sinds de gebeurtenissen in Augustus 1953 in Frans Marokko naar de Spaanse zone waren uitgeweken, Zaterdag door de Spaanse politie gearresteerd. Zij zijn naar onbekende bestemming gevoerd.

GILBERT GRAHAM IS GEESTELIJK VOLKOMEN VERANTWOORDELIJK

DENVER. — Twee psychiaters hebben voor het gerechtshof van Denver, in de Amerikaanse staat Colorado, verklaard dat Gilbert Graham — de man, die een vliegtuig, waarin zijn moeder zich bevond, door een tijdbom liet verongelukken, om het geld van een verzekering op te strijken, die hij op haar leven had afgesloten — volkomen wist, wat hij deed, toen hij zijn misdaad bedreef.

Ook toen hij zijn — later weer ingetrokken — bekentenis aflegde, was Graham geheel bij zijn positieven.

Nederland bouwt aan een sterk hockeyteam voor Melbourne

Nu op Curacao ook de hockeysport een steeds grotere plaats voor zich gaat opeisen, lijkt het ons juist om hier eens bijzondere aandacht te wijden aande hockeysport in Nederland, welke de laatste tijd in het brandpunt der belangstelling staat, in het bijzonder nu bij mensenheugenis onverslaanbare hockeyploeg van India een nederlaag moest lijden tegen een Nederlands streekelftal. Een prestatie, die feitelijk het aureool der India-spelers, dat zij voor altijd onverslaanbaar zouden zijn, heeft weggenomen.

Is dit het teken aan de wand voor 's'wereld beste hockeyspelrs, dat hun absolute suprematie heeft opgehouden te bestaan? Wij geloven dit vooreerst nog niet. Toch moet het prestige van India door deze eerste nederlaag een deuk hebben gekregen. Dat deze deuk werd toegebracht door een Nederlands hockeyteam is in feite een beloning voor de prestaties der Nederlandse hockeyspelers, die reeds jaar en dag een van de sterkste teams van Europa zijn. In Helsinki wist dit team, door de 1—0 overwinn ng op die andere matador Pakistan de zilveren medaille te winnen, welk doelpunt werd gescoord door de op Curacao gestationeerde K.L.M. vlieger Dick Essert. Men heeft in Nederland echter na Helsinki ingezien, dat men de ploeg moest gaan verjongen wilde men op international niveau blijven.

Men heeft resoluut ingegrepen en oude spelers met een jarenlang gevestigde reputatie moesten wijken voor jongeren, die op dat ogenblik weliswaar minder goed waren, doch waarvan men mocht aannemen dat zij spoedig waardige plaatsvervangers zouden zijn. Tot nu schijnt dit experiment wel geslaagd te zijn, in hoofdzaak ook door dat men de Bekende India oud-internationaal Reg Harris als coach van ons nationale team wist te engageren. Hoe het er nu mee staat laten wij hieronder volgen, hetgeen wij hebben overgenomen van de bekende Hollandse hockeyjournalist en oudspeler J. Hoven. Niemand kan voorspellen wat de Nederlandse sportlieden in het komende jaar zullen bereiken. De eis die men echter de sportlieden kan stellen, die in aanmerking menen te moeten komen voor een afvaardiging naar de Olympische spelen te Melbourne, is dat zij hun afvaardiging kunnen rechtvaardigen door op bijzondere prestaties te wijzen. De hockeyers zullen rustig onder de beproefde leiding voortbouwen op het succes dat de nieuwe ploeg na Helsinki aan kracht begon in te boeten. De balans in het oude jaar was:

Schotland — Nederland	0—4
Nederland — Belgie	2—0
Nederland — India	1—1
Nederland — India	1—1
Engeland — Nederland	1—2
Nederland — Engeland	3—0
Nederland — India	0—3
Oostenrijk — Nederland	1—0

In totaal dus acht wedstrijden, waarvan er vijf werden gewonnen, twee gelijk gespeeld en een werd verloren. Alleen van India werd verloren, doch tweemaal werd tegen de grootmeesters een gelijkspel bereikt, hetgeen nog nimmer in de geschiedenis van de hockeysport was geschied. De dames leden slechts 1 nederlaag in het afgelopen seizoen en dat nog wel tegen de officieuze wereldkampioenen Engeland. Hier dus ook slechts een nederlaag tegen de wereldkampioenen en dat terwijl de ploeg zich in een overgangsperiode bevond, een reorganisatie plaats vond, ook in de trainingsmethoden (die geheel op dezelfde leest geschoied werden als van de heren) en waarbij de verjonging tot een aanmerkelijke versterking leidde. De ploeg die onlangs het sterke Duitse team kansloos sloeg, demonstreerde het beste dames hockey dat na de oorlog (vergelijkingen met veel oudere generaties gaan niet op) vertoond is. In deze vorm is Nederland in de grote strijd tegen Engeland, welke op 10 Maart in het Wimbleystadion in Londen wordt gestreden, niet kansloos. Na Nieuwjaar begint onder de eminente leiding van van Norris en Chris Berger, de vroegere Nederlandse sprintkampioen en onder de supervisie van de heer Quarles van Ufford, de speciale training die er op gericht is Engeland — zo mogelijk — te slaan. De heren komen voor het eerst weer op 18 Maart te Brussel in de Vivier d'Oi tegen Belgie uit, altijd een "kwade" partij! Verder volgen in het voorjaar nog op 24 Maart te Dublin Ierland — Nederland, op 21 April te Amstelveen Nederland — Wales en op 13 Mei te Amstelveen Nederland-Duitsland, terwijl ten slotte op 3 Juni Nederland-Polen wordt gespeeld, welke eveneens te Amstelveen in het Wagner stadion zal worden gehouden. In 7 weken dus vijf wedstrijden, een dito krachttoer als in de lente van dit jaar, toen er in vijf weken vier interlands gespeeld en glansrijk gewonnen werden. Wij geloven dat er nauwelijks wijziging in de ploegen zal komen, met dien verstande dat aangenomen mag worden dat Freddy Hooghiemstra, die eind Januari uit Amerika terugkeert, veel kans heeft zijn rechtsbuitenplaats te heroveren. Feitelijk is zowel bij de dames als bij de heren de afwerking der aanvallen nog het voornaamste speldetail dat verbeterd moet worden. Het is een algemeen probleem (ook India kwam in een slotbeschouwing over de wedstrijden in 1955 tot die conclusie): de kunst om te scoren is bij hockey wel zeer moeilijk.

Het is inderdaad een KUNST. Het is niet op de eerste plaats een kwestie van schotvaardigheid, want Bouwman, Van Erven Dorens en van Grimbergen vormen één schotvaardig binnen trio, doch het moet gevonden worden in een nog efficientere opbouw der aanvallen. Rein de Waal en Reg Norris moeten er al hun kennis en zorgen aan wijden en als dan Chris Berger opnieuw voor de physieke conditie zorgt, de souplesse en de juiste looptechniek, dan is er reden om vertrouwen in deze gave ploeg te hebben.

EN MELBOURNE? Och, dat is nog zo ver. Natuurlijk hopen alle hockeyers daar straks in topvorm van de partij te zijn. En DAT is nu juist de kunst, de training goed in te delen, op te passen voor overdrijving en in het najaar de stijgende lijn te bereiken. Met volle medewerking van de Bestuurderen van de K.N.H.B. en in eendrachtige samenwerking van coach, trainers en spelers, zal getracht worden het voor Melbourne geldende ideaal te verwezenlijken.

ARUBAANSE COURANT

Uitgaafster Arubaanse Drukkerij en Uitgevers & Publiciteit Mij. N.V. Directeur-Hoofdredacteur: G. J. Staertjes Abonnementsprijs Fl. 2.50 per maand bij vooruitbetaling.

AGENDA

Maandag, 16 Januari

BIOSCOPEN

DE VEER 8.30 p.m.: „Battle cry"
RIALTO 8.00 p.m.: „Desperado"
PRINCIPAL 8.00 p.m.: „Flame of Calcutta"
AURORA 7.30 p.m.: „Pride of the Bleu Grass"
SAVANETA 7.30 p.m.: „Big leaguer"

BOEKERIJ EN LEESZAAL

Volwassenen: Iedere middag van 14.30 — 17.30 uur; Zaterdags des morgens van 9—12 uur en des middags van 14.30—17.00 uur.
Dinsdag en Vrijdag des avonds van 19.00 —20.45 uur.
Kinderen: Maandag, Woensdag en Donderdag van 14.30—17.30; Zaterdags van 9.00—12.00 en van 14.30—17.00 uur.

LUCHTPOSTSLUITINGEN

Antigua: Maandag 14.00 en Woensdag 9.00.
Argentinie: Maandag 14.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 14.00.
Bolivia: Maandag 14.00 en Zaterdag 14.00.
Beneira: Maandag 16.00, Woensdag 9.30 en 16.00, Vrijdag 9.30 en 16.00 en Zaterdag 16.30.
Brazilie: Maandag 14.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 14.00.
Br. Guiana: Maandag 14.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 15.30
Canada: Dinsdag 10.30, Donderdag 10.30 en Zaterdag 16.00
Canal Zone: Maandag 16.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 15.30.
Chile: Maandag 14.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 14.00.
Colombia: Maandag 16.00, Donderdag 16.00 en Vrijdag 16.00.
Costa Rica: Maandag 16.00 en Donderdag 16.00.
Cuba: Dinsdag 10.30, Donderdag 10.30 en Zaterdag 10.30.
Curacao: Maandag 9.30 en 16.00, Dinsdag 16.00, Woensdag 9.30 en 16.00 Donderdag 16.00, Vrijdag 9.30 en 16.00 en Zaterdag 16.30.
Ecuador: Woensdag 9.00 en Zaterdag 15.30.
El Salvador: Maandag 14.00 en Donderdag 16.00
Europe: Maandag 15.30, Woensdag 16.00, Donderdag 16.00 en Zaterdag 16.00.
Guadeloupe: Maandag 14.00 en Woensdag 15.30.
Guatemala: Maandag 16.00 en Donderdag 16.00.
Haiti: Dinsdag 16.00 en Vrijdag 16.00.
Honduras: Maandag 14.00 en Zaterdag 14.00.
Br. Honduras: Maandag 14.00 en Zaterdag 14.00.
Jamaica: Maandag 9.30, Dinsdag 10.30, Woensdag 9.30, Donderdag 10.30, Vrijdag 9.30 en Zaterdag 10.30 en 16.00.
Martinique: Maandag 14.00 en Woensdag 15.30.
Mexico: Maandag 16.00 en Donderdag 16.00.
Montserrat: Maandag 14.00 en Woensdag 9.00.
Nicaragua: Maandag 16.00 en Donderdag 16.00.
Panama: Maandag 16.00 en Zaterdag 15.30.
Paraguay: Maandag 14.00 en Zaterdag 14.00.
Peru: Woensdag 9.00 en Zaterdag 15.30.
Pto. Rico: Maandag 15.00, Woensdag 15.00 en Vrijdag 16.00.
Sto. Domingo: Dinsdag 16.00, Donderdag 16.00, Vrijdag 16.00 en Zaterdag 16.00.
St. Kitts Woensdag 15.30.
St. Maarten enz.: Woensdag 16.00
Suriname: Donderdag 16.00 en Zaterdag 15.30.
Trinidad enz.: Dinsdag 15.30 en Zaterdag 15.00.
Uruguay: Maandag 14.00, Woensdag 9.00 en Zaterdag 14.00.
Venezuela: Maandag 15.00, Dinsdag 15.00, Woensdag 15.00, Donderdag 15.00, Vrijdag 16.00 en Zaterdag 15.00.
Maracaibo: Dinsdag 15.00, Donderdag 15.00, Vrijdag 16.00 en Zaterdag 16.00.
Ver. Staten van Noord Amerika: Maandag 9.30, Dinsdag 10.30, Woensdag 9.30, Donderdag 10.30, Vrijdag 9.30 en Zaterdag 10.30 en 16.00.

Adlai Stevenson:

CONGRES ZAL VERKLARINGEN VAN DULLES ONDERZOEKEN

CHICAGO, 16 Jan. — De Amerikaanse Democratische leider Adlai Stevenson heeft commentaar gegeven op het interview dat Foster Dulles toestand aan „Life". Hij zeide: „Ik ben er zeker van dat 't Congres zeer zorgvuldig de feiten en omstandigheden van deze buitengewone verklaringen zal willen onderzoeken. Het gehele lot en de goede naam van de Verenigde Staten en het vertrouwen van onze bondgenoten zijn hiermede gemoeid". — aldus Stevenson.

In de toekomst geen olie meer op het Nederlandse strand

SCHEPEN KRIJGEN VOOR LOZING OP ZEE ZONES TOEGEWEZEN

Sinds in 1859 in Noord-Amerika de eerste petroleumbron werd aangeboord, is de olie in steeds dikkere stromen over de wereld gekomen. Aardolie wil niet alleen meer zeggen een handelsartikel van wereldformaat, maar ook: een heersende factor in de politiek, een grillige macht. Schepen kwamen er in steeds grotere getale om die aardolie te vervoeren; schepen, die thans bijna alle diezelfde olie ook gebruiken om te kunnen varen. En daardoor is men onvermijdelijk olie op de golven gaan gooien, in dit geval echter niet bedoeld als beeldspraak, want kalmerend heeft deze handeling nu niet bepaald gewerkt, aldus „Het Vaderland".

Integendeel, men zou kunnen zeggen, dat met de olie ook de vervuiling en het verderf over de wereld zijn gekomen: de strandgast die met donkerkleurige, vettige, kleverige lichaamsdelen naar huis moest, de vogel, die zijn vleugels niet meer kon uitslaan en stierf, de haring of de garnaal die een bedorven smaak had, de steiger in de haven die vreemdsoortige palen kreeg en de brand die daar „zomaar" ineens woedend oplaaide.

Het kwam en het komt ook nog allemaal, doordat de schepen overal op zee olie of oliehoudend water buiten boord pompen en deze vloeistof zich aaneenklontend en allerlei vuil aantrekkend als een steeds groter wordende bal naar kusten en havens toerolt. Daar kan het product aankomen als een kiezelsteen, dat met vele broertjes van dezelfde makelij een aaneengesloten en ondoordringbaar front aan het strand kan vormen; in de ergste gevallen, zoals bijv. in Engeland, kan het ook de vorm van een grote keisteen aannemen. Men moet alleen niet proberen de steen ook als zodanig te hanteren, want dan kan héél Leiden in last komen, omdat olie bijzonder „overerfelijk" is. En daarom houdt men zich al geruime tijd in bijna alle zeevarende landen ter wereld in meer of mindere mate bezig met de vraag hoe men aan dit lastige résidu, dat de laatste tientallen jaren angstwekkende vormen heeft aangenomen, paal en perk kan stellen.

Engeland voorop

Engeland was het eerste land, dat dit vraagstuk na de eerste wereldoorlog aan de orde stelde, omdat de strandvervuiling daar zo ernstig werd, dat er iets moest gebeuren. Het gevolg was, dat in 1923 de „Oil in navigable waters Act 1923" tot stand kwam, waarbij het schepen werd verboden in de territoriale wateren van Groot-Brittannië olie te lozen. Drie jaar later volgde de eerste internationale conferentie over zeeverontreiniging in Washington, Waarbij ook ons land was vertegenwoordigd. Omdat toen alleen de Ver. Staten en Groot-Brittannië en Ierland last van dit euvel hadden en dit voor vrijwel alle andere landen een nog onbekend vraagstuk vormde, waren de vertegenwoordigers niet geneigd zich veel beperkingen voor het lozen van olie op te leggen. Hoewel reders van een aantal landen toezegden vrijwillig te zullen meewerken aan een beperking van het kwaad, kwam men niet verder dan de conclusie, dat verboden zones „zouden moeten worden" ingesteld en seperatoren (olie-afscheiders die het lenswater zuiveren van de olie) op oliestokende schepen verplicht „zouden moeten worden".

„Verdwijnen" van de olie

Een winstpunt van de conferentie was de opmerking, dat olie op zee kan „verdwijnen". En inderdaad, proeven aan de Oost- en Westkust van Amerika wezen daarna uit, dat een in zee uitgepompt olieveld ongeveer honderd uur nodig heeft hem voor het oog onzichtbaar te doen worden, hetgeen nog niet altijd wil zeggen dat de olie ontbonden is. Loost men de olie nu op een plaats in zee, die minstens honderd uur „oliedrijvens" van de kust is verwijderd, dan zal men dus kunnen verwachten dat er als regel geen vuiltje meer op het strand is te bekennen.

Het klinkt simpel, maar er moest nog heel wat olie over de zee stromen vóór de gedachte om het honderd mijl uit de kust lozen van olie langzamerhand opgang ging doen. 100 Mijl, omdat wat N.W. Europa betreft, de olie — mede gelet op de getijstromen en de invloed van de variabele winden — een snelheid van een mijl per uur in de richting van de kust wel nooit zal halen. Waar het klimaat milder is, zoals bijv. in de Middellandse zee, zal de olie eerder tot ontbinding komen en dus dichter bij de wal geloosd kunnen worden.

OPSTANDELINGEN DOODDEN TIEN MOHAMMEDANEN

ALGIERS. — Opstandelingen hebben Zaterdag in Algerije tien Mohammedaanse inwoners van het land ontvoerd en later gedood. In het gebied van Kabile werd een school met dynamiet opgeblazen en werden twee andere scholen in brand gestoken. Ordetroepen hebben bij gevechten vier vogelvrijen gedood en 26 gevangen genomen.

SOCIEDAD, CLUBNAN Y OTRO
ATENCION
Sea asina bon di adverti nos na tempo di bo actividadnan riba tereno di Carnaval manera scohemento di Reina, fiesta di disfraz etcetera.
Redaccion di Arubaanse Courant

GRADICIMENTO

Por medio di esaki nos kier gradici tur esnan cu di un of otro manera a demonstra nan atencion na entierro di nos estimada y inolvidable

„DONCA"

Un gradicimento especial na ds. W. Baart, dr. P. Groenhart y zuster Williams.

Na nomber di familia
BENNY KUIPERI

PAGINA TRES

Ganador di concurso Ron Rey de Copas

SAN NICOLAS — Ayera agente di Ron Rey de Copas na Aruba, firma A. M. Lacle, a organiza un grandioso baile na Golden Rock Club na San Nicolas. Motibo di e gran baile aki ta pa nan anuncia e ganador di e biaha di diez dias pa Havana, capital di Cuba, cual ta worde regala door di Ron Rey de Copas. Di alrededor di 11 or te mainta e numeroso cantidad di hende cu tabata presente na Golden Rock por a goza bailando cu Estrellas del Caribe di Corsow y Estrellas Lucky Strike, campeon di Aruba te pasa di cinc'or di atardi. Henter e programa a worde transmiti via control remoto pa Voz di Aruba.

Diadomingo awor e ganador di Corsow lo worde anuncia cu un baile tambe respalda pa Estrellas del Caribe, y lo worde transmiti via Radio Hoyer.

Fuera di esun cu tabatin e suerte di gana e biaha pa Cuba tur es otronan lo worde agracia cu un regalo di Ron Rey de Copas.

Numero 2284 a sali como numero ganador di e sorteo Ron Rey de Copas. Donjo di e numero ariba ta Sr. Jimmy Dullock cu tabatin na tur nuebe ticket.

Nos ta felicita Senjor Dullock cu su suerte y deseele un feliz biahe den compania di Ron Rey de Copas.

Lago lo traha Pelicula di Color di Aruba, Lago

Isla di Aruba, su stad y pueblonan, su sitionan pintoresco y canto di lamar, su hendenan y su vida terrestre lo hunga den e rol major hunto cu refineria di Lago y su empleadonan den un pelicula cu lo worde muntra aki y tambe den tur parti di mundo.

E pelicula ta worde traha como un retratacion grafico di bida y historia di un isla cu ta hospeda e refineria mas grandi na operacion den mundo awendia. E tabata projecta pa munstra e hendenan cu ta biba aki — y otro cu ta biba den henter mundo — loke bida na Aruba ta en berdad.

Institute of Film Techniques, parti di City College di New York, a worde comisiona door di Lago pa scirbi e storia, saca e pelicula y produci e pelicula completa. E trabao lo worde haci door di instructornan y studionan den e instituto.

Na cabamento di December Yael Woll, un instructor y Ivan Lyons-Pleskow, un studiante, tabata na Aruba cuatro dia colectando material pa e storia y escenanan cu lo aparece den e pelicula. Manjan Sr. Woll ta bolbe cu un grupo di cinco studiante di camera y zonido pa cuminza saca e pelicula.

Hopi di e hendenan cu ta biba na Aruba, tanto empleado como no-empleado, lo hunga rol no-parlante den e pelicula cual lo tin narracion na Ingles, Papiamento, Holandes y Spanjó. E pelicula cu ta bini tur di color lo tin un duracion di enter 20 y 30 minuut.

E pelicula, cual den promer lugar ta worde traha como un revista di viaje, tambe lo munstra contribucion di Aruba na e refineria y contribucion di e refineria na e isla.

„Aruba Esso News"

Secretario priva di Peron à keda aresta

BUENOS AIRES. — Segun e corant Argentino „La Critica" a worde arresta cerca frontera di Paraguay Vittorio Radeglia, secretario priva di Peron. El a worde hiba na ciudad di Buenos Aires. Segun e corant Radeglia a keda arresta ora el kier à bolbe pa Paraguay despues di un reunion di simpatizadornan di Peron riba terreno di Argentina.

Asilo pa bandidonan

ROMA. — Un frater Napolitano, Claudio della Croce, tin intencion di traha un asilo pa e bandidonan cu nan saca for di Merca. Frater Claudino a hanja aprobacion di gobierno Italiano pa traha e asilo den cual mas o menos un 30 hende por biba.

„Lucky Luciano" e bandido nombra di New York cu a worde saca for di Merca na anja 1946 a bisa journalistanan cu lo e judá Frater Croce te na unda cu e por pa alcanza su plannan.

Pastoor a pasa su midi

PASSAU. Un pastor y su vicario di Passau a hanja cada uno cien mark di boet pa motibo cu e pastoor a casa un parcha cu no tabata casa na raad y su vicario pasobra el a duna su aprobacion.

Un ley aleman for di tempo di Hitler ta exigi cu un matrimonio mester ta aproba na raad promer cu na misa. E caso aki ta di un pareha di edad avanza cu tabatin basta tempo ta biba cu otro. Segun e abogado e pareha no a casa na raad pasobra es ora ey e muher ta perde e pension di su promer casa. E pareha tabata hende mashar pober. E proceso a keda mira como un prucba pa esnan cu kier casa di es systema aki tambe esnan cu ta casa pa nomber y presenta nan companjero na nan jioenan como tio.

Boxeador Langford a muri

MASSACHUSTTS. — Den un sanatorio na Cambridge, Massachustts, a muri na edad di 72 anja un figura legendario den historia di boxeo A. Langford. E tabata hunto cu Jack Johnson, Joe Jeanette, Sam McVey y Harry Wills e boxeadornan neger cu basta tempo largo a domina e clase pisa. Na 1924 Langford a boks su ultimo pelea. El a knockout Trimbly den di cuater round, pero el no por a weta unda Trimbly a cai pasobra el a box hopi anja largo cu un maleza di wowo cu a haciele completamente ciego. Gracias na yudanza di algun di su simpatizadornan Langford cu no tabatin ningun cent chikito mas a worde tuma den un asilo, na unda el a worde lidia te na su morto.

Cuater di nan a worde hanja morto

GUAYAQUIL. — Un helicopter americàno a hanja na e lugar cu e avion cu tabatin a bordo cinco misionero americano a baha den mondi di Ecuador. Cuater di nan su cadaver a worde hanja esun di cinco nan no por hanja te ainda. E cadavernan tabata mashar maltrata. E misioneronan a worde mata door di e Indiannan salvahe cu ta biba den e becindario ey cu ta acostumbra di mata delaster un estranhero cu drenta nan teritorio. E misioneronan a bai pa trata haci nan cristian.

Albert Schweitzer a bolbe na Lambarene

LAMBARENE. — Dr. Albert Schweitzer, ganador di premio Nobel pa paz, a bolbe na Lambarene. Te na Port Gentil el a biaha cu hapor y di cu un boto un distancia di mas o menos 300 km. cruzando e mundo.

Na su jegada dr. Schweitzer a declara cu su biahe pa Europa a fatigue y el a desea na e calmo di Lambarene. Dr. Schweitzer tin 83 anja di edad. Pa sosega el no a hanja tempo pasobra riba mes un dia cu el a jega a jega tambe un avion di Air France cu 24 turista mayoria parti doctornan, cu ta haciendo un biaha door di Afrika pa bin keda cuater dia na Lambarene.

Un sincera felicitacion nos ta dirigi na e pareha Dominico Geerman y Agnes Kelly, kende a drenta estado matrimonial siman pasa diawebs. Aki riba lectornan por weita e pareha algun ora despues di a tuma e sacramento den iglesia na Noord.

Foto Bonke

Cumpleanjos

Awe ta di fiesta Senjor Arturo M. Arends pa motibo cu awe e tan conocido comerciante aki ta celebra dia di su natalicio. Hunto cu tur es felicitacion cu lo el recibi nos ta agrega di nos sinceramente.

— • —

Awe tambe ta cumpli anja e simpatica senjorita Sita Martinus. Felicitacion ta bini di tur muchanan di klas 1 B y tur e juffrouwnan di Bewaarschool na Playa, kendenan ta desea Sita hopi anja di bida mas. Tambe felicitacion ta bini di su tata y mama. Su dos rumannan Thomas Y Intji y tambe di tur su amiganan. Mashar pabien nos ta desea tambe Senjorita Martinus.

— • —

Nos ta felicita awe e hobencita Yolanda Dubero kende ta cumpli 16 anja awe. Tambe felicitacion ta bini di su tata y su mama, su rumannan Maria, Augusto, Ansermo, Lindo, Esteban y Hana. Un felicitacion especial ta bini tambe di Casilda Croes y Nicomeda Dirks, di tur su amigo y amiganan.

Un feliz dia nos ta desea Senjor Pedro cu a cumpli anja awe. Felicitacion ta bini tambe di su esposa y jioenan, di su tata y mama, tur su rumannan y especialmente di su sobrina Maria Magdalena Koolman y tambe di Agripino Rafini.

— • —

Familia Julio Quijada y familia Nuboer ta felicita Senjor y Senjora Nuboer-Gomez cu nan boda di plata. Karel John Nuboer y Eufrosina Gomez de Nuboer a recorda ayera cu 25 anja pasa nan a drenta estado material. Nos ta agrega nos sincera felicitacion deseando familia Nuboer hopi anja di bida mas den union di nan familia y amistades.

Ford t agusta probablemente te ainda

NEW YORK. — E compania di Ford na Merca a jega un volumen di benta di 5.6 milliard dollar den anja 1955 y un ganancia despues di a paga belasting di 430 million dollar. E volumen di venta na 1954 tabata cuater milliard y e ganancia 228 million dollar.

Fractura na pia causa pa auto

SAN NICOLAS, 13 Jan. — Pa mas o menos cuat'or y mei di atardi auto No. A-2258 maneha pa Su M. a dal L.A. banda di Helfrichastraat. L.A. mester a worde transporta cu ambulanza pa Hospital di Lago. Nan ta averiguando e causa.

Na Indonesia ainda no ta calmo

DJAKARTA. — Na Oeste di Java bandidonan a ataca varios aldea. Hunto cu esey mas di 200 cas a worde kima. Un di e grupo di bandidonan tabata consisti di un cien homber. Trupanan cu a sigui e bandidonan na varios lugar a mata un poco di e bandidonan.

Bo mester paga bo banki

NEW ORLEANS.— Poliz di New Orleans, Merca, a arresta setenta y dos neger mayoria parti mucha homber jong, pa motibo cu nan no a tene nan na e determinacion cu hendenan di color mester sinta den busnan na bankinan especial pa nan.

Pa aviso y tur correspondencia pa Arubaanse Courant, dirigibo na: Awakafistr. 2, Oranjestad Tel. 1116 y 2116 Suscripcion ƒ 2.50 pa luna, pago adelanta

AGENDA

Dialuna 16 Januari

CINE
DE VEER 8.30 p.m.: „Battle cry"
RIALTO 8.00 p.m.: „Desperado"
PRINCIPAL 8.00 p.m.: „Flame of Calcutta"
AURORA 7.30 p.m.: „Pride of the Bleu Grass"
SAVANETA 7.30 p.m.: „Big leaguer"

BOTICANAN DI TURNO
Oranjestad: Botica Aruba
San Nicolas: Botica San Lucas

PARTERA, ENFERMERA, ETC.
Zuster M. v.d. Mark, tel. 1557, Rondweg 4, Dakota, Oranjestad.
Zuster Braumuller, tel. 1355, Nassaustraat 42, Oranjestad.

No ta na Aruba sol ta haci frio

CIUDAD DI MEXICO. — Na Mexico ta haciendo na es momento aki mashar frio. E temperatura a baha te 11 grado bao di cero, locual no ta cos cu a sosode nunca ainda na Mexico. Te awor un cantidad di mas o menos binti hende a muri pa consecuencia di e frialdad.

PROBERVIONAN:
NOBLEZA

Nobleza ta bini cu su obligacionnan.

Nacimiento ta duna menos honor cu obligacion na honor.

Pa bira noble ta mucho mas tanto cu pa nace noble.

Mehor di prome cu di ultimo generacion di nobleza.

uQico ta un noble? E ta un homber cu a duna su mes e molester di a ser nace.

Un Rey por alza un hende den nobleza, pero e no por pone ningun hende bira un homber.

ENVIDIA

Mehor rabia cu duele.

Hende jalurs ta caba cu su mes existencia.

Envidia ta baha dignidad di un persona.

Envidia ta coba su mes graf.

Envidia ta amor propio ofendi.

Envidia ta un sorto di elogio.

Envidia ta desarolla mas tanto descubricion di bo birtudnan.

Mucho bez envidia ta aprecio bao di mascara di menosprecio.

Mucho bez envidia ta mas lihe limitacion di elogio, cu exageracion di mal nomber.

Envidia ta sustituto di aprecio.

Envidia ta caricatura di aprecio.

Nos mester huzga torennan na nan sombra y hombernan grandi na esnan cu ta envidia nan.

Hendenan ta generalmente mas jalurs riba loque otronan tin cu riba loque nan ta.

Insectonan no ta come na frutanan cu ta malo.

Envidia ta mas inreconciliable cu odio.

Un amistad berdadera ta caba cu envidia, mescos cu un berdadero amor ta mata egoismo.

Envidia ta castiga su mes.

Envidia ta un sorto di senjal di un mal caracter.

Envidia no ta larga hende bibo cu sosiego: e ta molestié te na su morto.

Te ora cu bo hanja felicidad e ora ei bo ta convence bo di bo envidia.

Envidia ta e forma di mas sincero di trastoria.

Envidia ta chiquito y ta traha solamente na distancianan chiquito.

Den hendenan cu a nace cu bon calidadnan no tin luga pa envidia.

Envidia no ta mishi cu un hende mediano.

Calificacion envidioso ta masha dushi pa orea.

Un desenlace romantica

pa: TUYUCHI

No. 28

„M'a bis'e caba cu sin ningun duda lo bo probecha dje bunita ocasion aqui. Bam un rato cu mi, Sir Cerilio?"

„Mi ta quere cu lo b'a comprende mi robez, Terdon", e hoben a bisa indiferente. M„i ta nenga di drenta estado matrimonial cu Srta. Oston".

E notario a cai p'atras den su stul di asombro. Te despues di un bon rato e por a expresa un palabra trobe.

„Cielo misericordioso", el a murmura. „Anto sigur lo bo n' comprende e asunto mucho bon".

„M'a comprende e asunto perfectamente". Cerilio a bisa corto. „Pa proba bo esai lo mi bolbe ripiti bo. Si mi drenta na casa cu Srta. Oston antó e placa lo pertenece na mi sea cu e acepta mi suplica of no. Y si mi nengá tur e fortunanan inmensa ta queda di dje".

Senjor Terdon a quedá ta mira e hoben su lastima y pena.

„Oh, Sir Cerilio. Pensa bo bon un rato. Corda riba e fortunanan inmensa cu bo ta perde quizas pa un sapricho soquete y consecuencianan di e momento aqui lo sinti bo pa semper di bo bida. Fuera diesai lo bo hanja e muhe di mas cu ta existi pa bira bo esposa. No tuma un decision mucho pura. Tuma siquiera e espacio di seis luna cu e testament ta permiti bo pa bo por tuma un decision".

„Mi n' ta desea di pensa mas riba e asunto aqui, pasobra ya mi decision ta tuma caba. Y e ta irrevocable. Mi ta nenga di cumpli cu e condicion".

Sinembargo e notario no tabata e homber cu asina facil ta entrega spada y el a conta enter e motibonan di nobo, el a munstra Cerilio tur cos detalladamente, pero pa nada di mundo e no por logra cambia Cerilio su decision.

„Mi no ta desea di tende nada mas respecto e asunto aqui", Cerilio a bisa a lo largo impaciente. Quizas lo bo quier fia mi papel cu inkt un rato?"

Te na ultimo momento e notario ta avis'e ainda:

„Sir Cerilio, pa di ultimo bez mi ta avisa bo di tuma un decision mucho pura".

Cerilio a sonrei y a skirbi algun linea riba papel y el a hinka esaki den un envelop, riba cual el a skirbi: „Na Srta. Oston".

Y el a bisa e notario: „E unico cos cu lo bo por haci pa mi ainda den e asunto aqui ta, di entrega e carta aqui na Srta. Oston".

Y mirando com tristo su consehero y di su famia a bira, el a consol'e: „Pa motibonan cu mi no por conta bo awor, lo mi tuma un tal paso. Y si bo no tin e brio di entrega Srta. Oston e carta aqui, lo mi mes mand'e anto pa post p'e".

„No", e notario a grita desespera. „Esai tampoco no ta necesario. Pero bo n' tin di warda riba contesta?"

„E contenido ta di tal manera cu no tin mester di contesta. Ademas di esai mi tin masha pura".

„Mi ta hanja e apuro ai di bo masha stranjo q peor ainda ora cu bo ta hui pa un fortuna inmensa asina", e notario a biba mirando cu tur su esfuerzo tabata enbano. „Si acaso bo n' quier sigui ni tende mi conseho, adios anto. Bo por bisa mi anto bo direccion siquiera?"

„Lo mi larga bo sa esai tan pronto cu mi mes sa na unda mi ta bai".

El a apura su mes p'e bai n'e porta, ma ora cu el a yega te ai el a puntra:

„Srta. Oston t'aqui ainda?"

„Si", e notario a responde cu un poco speranza. „Lo bo quier a papia cun'e?"

„No", el a responde corto y un rato despues Cerilio Morrow a disparce. Un minuut despues porta di un auto a dal cerra aifor y a zona un pito. Terdon a comprende awor cu Cerilio a despedi definitivamente. Abatido y cu un expresion menos anima riba su cara e notario a regresa trobe den su oficina priva.

„I?" Sr. Eduardo a puntra curioso: „Unda e ta?".

„El a bai", tabata e contesta.

„El a bai"? Morrow a ripiti. „Paquico? Y na unda?"

„El a nenga di bisa mi na unda e ta bai", Terdon a responde. Luego el a dirigi su mes na Lelia:

„Si, Srta. Oston, el a bai y el a nenga ademas entrevista. E motibonan ainda ta desconoci pa mi".

„Ta quico bo tin ai den bo man?" Eduardo a puntra.

„Un carta", e notario a responde vacilante. „Pa Srta. Oston". Y bisando asina el a entrega e envelop na Lelia.

Cu dedenan tembloroso Lelia a skeer e envelop abri y segun e tabata leza contenido dje carta su cara tabata bira un ora bleek y otro ora corra. Tres paar di wowo tabata dirigi cu masha curiosidad riba dje. El a queda mas cu un minuut cu e carta den su man ta fiha su dilanti. Luego el a entrega esaqui na Sr. Terdon.

„Bo ta permiti mi lez'e?" e notario a puntra.

„Si", el a duna pa contesta. „Y haci mi un fabor di lez'e duro tambe".

Y e notario a cumpli cu su suplica. Y a cuminza ta leza:

Apreciable Srta. Oston,

Sr. Terdon a pone mi na altura di e testament stranjo di bo tio y en relacion cu esai, mi mester participa bo, cu ta pa mi absolutamente irrevocablemente imposible na drenta cu e condicion cu ta para skirbi den e testament. Cu motibo di esaqui mi ta declara cu mi ta desisti di tur derecho cu por tabatin di mi banda y cu eventualmente por bin tin ainda. Absolutamente mi no quier ta para meimei dje fortuna di cual nos ta atendiendo awor y e heredero universal cu ta bo mes.

Cerilio Morrow".

Eduardo Morrow a bula lamta foi su stul y tabata busca rosca.

„Quico?" el a grita. „E homber loco stapel ai a renuncia dje fortunanan? Anto automaticamente tur cos ta di Srta. Oston."

„Si y e carta aqui sol caba ta un testigo, Sr. Terdon a bisa solemnemente.

„Srta. Oston, permiti mi duna bo mi cordial felicitacion".

CAPITULO XII.
Lelia ta rico.

Por tabata berdad? E tabata zona asina stranjo asina inreal, cu e mucha muhe mes no tabata di acuerdo cu su mes, pasobra e n' tabata sa cu ta lamta of ta sonja e tabata sonjando. Aunque cu e boz tranquilo y calmo di e notario tabata splike tur e berdad y e cara desgusta di Sr. Eduardo Morrow a convence di e realidad aqui. De la manera anto cu lo mester tabata berdad. Quicre decir, anto, cu e, Lelia, quende a drenta aqui como un mucha basta pober e insignificante, ta posee awor un un fortuna inmensa.

El a queda ta mira e tanta, quende tabatin awa den su wowonan na e notario anciano, cu ainda tabatin e carta den su man tene. E expresion casi miedoso riba cara di Srta. Oston a traha luga pa mira fihante. E no tabata parce e momento ai directamente un hobencita cu un rato prome a caba di ricibi participacion di a bira ricacho. Eduardo Morrow a queda ta mir'e babuca. Ora cu Srta. Oston a hiza su wowonan y a suspira profundamente. Morrow a lamta para y a bisa:

„Sin duda esai ta un noticia repentino pa bo, Srta. Oston. Mi por figura mi com babuca lo b'a sinti bo. Mi tambe a queda babuca. Y.... y.... mi ta quere cu un rato pasa m'a tende bo bisa cu bo ta logeer den hotel „Moffat". Bo n' ta hanja cu lo ta mas agradable cu lo b'a bin biba na cas cerca mi te ora cu bo establece bo mes aqui? Lo ta pa mi muhe un gran placer di por ricibi bo. Propiamente bisa e tabata spera bo toch, pero cu un poco duda. Y mi n' ta quere cu mi senjira nunca tabatin e honor di a cerra conoci cu bo. Nos ta biba pega aqui na Londen — na Richmond — y bo por considera nos cas como di bo. Senjora Oston" — el a bisa cu un inclinacion di cabez. Lo ta pa nos un honor cu bo tambe por a bin logeer hunto cu bo apreciable sobrina na cas cerca nos, te ora cu tur asuntonan di habitacion y cosnan por estilo ta regla".

Lelia a vacila. Alafin e deseo di por tabata solitario hunto cu su tata a domin'e y el a bisa na un tono carinjoso:

„Mi ta gradici bo masha tanto pa bo oferta. Pero al momento mi ta duna e preferencia na por pasa algun rato hunto cu mi tanta na hotell".

Eduardo su frenta a plooi, pero pa mantene delicadeza el a haci manera e tabata contento.

„Si, ta masha comprensible cu bao dje circunstancianan aqui un hende mester reflexiona su mes bon, tranquilo y cu calmo. Foi awe mes mi muhe quier a bini p'e cerra conoci cu bo, ma dolor di nervio a impidie di haci esai. Si bo n' tin nada contra lo mi bise p'e bin haci bo un bishita. Si bo n' tin nada contra, lo mi companje bini cun'e pa mi present'e na bo".

Lelia a dun'e man y despues di a papia un y otro cos mas cu su socio, Morrow a bandona e cuarto aqui. Entretanto Sr. Terdon a bai skirbi y ora cu Morrow a disparce, el a hiza cara mira na laria.

„Lo mi tambe por sirbi bo na un of otro manera? Mi ta di opinion cu sin duda lo bo tabatin mester di algo di distraccion despues dje emocionnan cu b'a pasa den ultimo oranan. Unavez cu ainda tur cos ta regla, sinembargo bo por tuma algun placa. Mi por entrega bo un cheque di 50 dollar?" Y bisando asina el a duna Lelia un paquete di placa di papel".

Lelia a queda ta mir'e y a sonrei, pero ora cu el a mira Terdon su cara serio, el a comprende cu ta seriedad. Y el a tuma e paquete di billete.

Tanta Martha a queda boca abri di admiracion.

„Cinco cien pond", el a grita. „Pero Lelia, ta quico nos mester haci cu asina tanto placa?"

(E ta sigui)

De „Triple A" op reis naar Oostenrijk...... (I)

Twintig Arubaanse studenten brachten Kerstmis 1955 door in Saalfeld; temidden van de sneeuw

Pater Brenninkmeyer hield als een kloek zijn kuikens bij elkaar

door Donald Laclé

Donderdag 22 December 1955:

„De doorzetter wint". „Triple A" heeft doorgezet en alle obstakels, die de reis in de weg stonden, glansrijk overwonnen. Al ging men maar met twintig man, men ging toch. Zaten wij enige dagen terug wanhopig met de handen in het haar, thans was het zover dat de deelnemers naar Nijmegen waren gekomen, waar Pater Brenninkmeyer voor overnachting had gezorgd en wel op het Dominicus College. Ook de Chauffeur was met zijn bus gekomen, opdat men de volgende dag zo vroeg mogelijk zou kunnen vertrekken. Met een gerust hart konden de organisatoren naar bed gaan om enige uren later aan de afwerking te beginnen, nu de organisatie achter de rug was.

Vrijdag 23 December 1955:

Voordat de haan de morgenstond met luid gekraai had ingeluid, was iedereen al uit de veren. Na een korte H. Mis en ontbijt stapten allen in, althans zij, die op het Dominicus College overnacht hadden, want enige studenten en de Canisianen moesten nog afgehaald worden.

Dit gebeurd zijnde ging het linea recta onder een stralende zon Duitsland binnen. We passeerden vervolgens: Kleef - Duisburg met de grootste Rijnhaven van Europa - en Dusseldorf. De stemming in de bus was opperbest, hetgeen wel gelegen zal hebben aan de moppen van de chauffeur en aan enige zangtalenten, die tot onze grote verbazing en vreugde in de bus aanwezig waren. Aan de bouwstijl en aan het landschap kon men zien dat Beieren naderde. En langzamerhand begonnen de uitlopers van het Sebengebirge en van het vermaarde Schwarzwald op te doemen. Al gierend over de Autobahn kwamen we langs Dachau, waar de bekende Nederlander Titus Brandsma in het grote concentratiekamp tijdens de oorlog overleed. Even later zagen we uit de verte de hoogste Kerktoren ter wereld, n.l. die van de Dom te Ulm.

De heer Donald Laclé, secretaris van de Arubaanse Studenten-vereniging in Nederland, populair de „Triple „A" genaamd, was zo vriendelijk ons een volledig verslag te sturen van de reis, die de Arubaanse studenten in de wintervacantie naar Oostenrijk gemaakt hebben.

Het is een uitvoerig relaas geworden, waarin tal van wederwaardigheden vermeld staan. Wij prijzen ons gelukkig deze bijdrage van de heer Laclé in drie gedeelten te kunnen opnemen. Wij zijn ervan overtuigd, dat het „thuisfront" in de Caraïbische Zee met veel genoegen de verhalen zal lezen.

Na enige malen gepauzeerd te hebben om de benen te strekken en de maag met een drankje te verfrissen, bereikten we Heidelberg, de stad van Maarten Luther. Hier zouden wij overnachten.

Wegens de zeer vroege aankomst konden wij, na het uitstekend verzorgd diner, nog enige uren gaan passagieren in de stad.

Om 10 uur begaf ieder zich ter ruste, daar de volgende dag zeer vroeg réveil geblazen zou worden.

Zaterdag 24 December 1955:

Inderdaad, reeds vroeg werd réveil geblazen, althans voor onze begrippen zeer vroeg. Kwam men anders met tegenzin zijn bed uit, nu zat men te springen om zijn bed uit te komen. Het gevolg van dit grote plichtsbesef was, dat iedereen op tijd aan het ontbijt zat en de vertrektijd geen minuut uitgesteld hoefde te worden.

Onmiddellijk buiten Heidelberg gingen we de autobahn op om met snelle vaart koers te zetten naar Munchen, met zijn Walhalla, zijn grote bierbrouwerijen en de stad bij uitstek van Adolf Hitler.

Er bestaat een spreekwoord: „Gezelligheid kent geen tijd". Vandaag kwam dit gezegde duidelijker dan ooit tot uitting, want wegens de gezelligheid in de bus, die geen grenzen kende, vlogen de uren om. Zonder er erg in te hebben waren we al bijna door Munchen heen gereden.

Eenmaal op de autobahn buiten Munchen keken we onze ogen uit op het enorme Amerikaanse vliegveld met de rijen bommenwerpers en straaljagers, die daar gevechtsklaar stonden om een eventuele aanval onmiddellijk af te slaan. Na dit machtige schouwspel ging het weer op volle toeren in de richting Salzburg.

Toen enige tijd later de Donau in zicht kwam, werd de passende walz stemming te komen.

Dank zij het goede doorrijden van de chauffeur vorderden we gestadig naar de Oostenrijkse grens. Reeds begonnen enige mensen hun Duitse kennis op te halen, al was het dan met „danke schön" en „bitte schön". Maar ja, alle begin is moeilijk. Het ging echter vooruit, want even later hoorden we „auf Wiedersehen" en zelfs „Du bist mein Herzen". Men was dus nogal wat van plan. Eindelijk bereikten we de Oostenrijkse grens en hierna was Saalfelden, het eindpunt van de reis, in een minimum van tijd aan de beurt. Terwijl het Bestuur alles in orde ging maken met de Hoteldirectie, bleven de andere busgenoten luisteren van Strauss, „An een schönen blauen Donau", met luide stem in de bus aangeheven om nu vast in Oostenrijkse naar een trompetconcert, dat gegeven werd vanuit de Kerktoren.

Om 7.30 uur zat iedereen zich op zijn heerlijk verwarmde kamer te verfrissen om schoon en wel te 8 uur op het diner te verschijnen. Het diner was buitengewoon. Later vernamen wij dat de keuken van Gasthof zur Post (zo was de naam van ons hotel) in en buiten Saalfelden grote bekendheid genoot.

Na het diner hield Pater Brenninkmeyer een korte, stemmige Kerstrede zoals Hij dat alleen maar kan en die ons van de rumoerige busstemming in de rustige Kerstfeer bracht.

Om 11 uur gingen we naar het Parochiehuis, waar we kennis zouden maken met enige vertegenwoordigers van de Saalfelder jeugd en waar we tot onze grote vreugde een deel van de Indonesische groep tegenkwamen. Iedere groep moest een eigen lied zingen en wij hieven natuurlijk het Tripple A-lied uit volle borst aan.

Na dit gezellige contact, dat geleid werd door Pater Brenninkmeyer, togen we onder grandioos klokkenspel naar de Kerk om de Nachtmis bij te wonen. In de sprookjesachtig verlichte en versierde Kerk zagen wij een schouwspel, dat wij nooit zullen vergeten. Allereerst het feit dat dit de Kerstnacht was en vervolgens kregen wij een concert opgediend, dat regelrecht uit de beste muziekkeuken kwam. Ik zit, als muziekliefhebber, nog steeds te genieten als ik er aan denk. Het hoogtepunt van deze dag was echter de gezamenlijke Communie en toen de Deken de Antillen in zijn preek herdacht. Hij wees erop dat men pas tot een wereldvrede kan komen, wanneer de mensen elkaar beter leren kennen, dat dit de grote waarde was van ons bezoek aan Saalfelden en dat Saalfelden trots was op deze wijze zijn bijdrage aan de wereldvrede te kunnen leveren.

Na de Mis kwam iedereen op ons af om ons Zalig Kerstmis te wensen.

Wij konden onze ontroering niet meester blijven dat mensen, die wij totaal niet kenden, ons zo spontaan en vriendelijk behandelden. Voldaan en nog steeds onder de indruk van dit grootse Kerstgebeuren ging ieder naar bed, want de lange bustocht had veel van ons weerstandsvermogen gevergd. Allen zullen met dankbaarheid aan deze dag denken en zich hem herinneren als was het de dag van gisteren.

Zondag 25 December 1955:

Eindelijk weer eens een gewone dag. Geen vroeg opstaan, maar uitslapen, zolang men wilde. Veel gebruik is echter niet van deze gelegenheid gemaakt, want om 11 uur had iedereen ontbeten en waren wij allen in een verwoed sneeuwgevecht gewikkeld. Het ging er zo hard aan toe dat de Saalfelders zorgvuldig onze buurt vermeden. Slachtoffer van deze kamp werd Tonny, de aanstaande vrouw van onze Voorzitter, daar zij onnoemelijk veel harde kogels te incasseren kreeg.

Toen wij weer tot bezinning gekomen waren, ging het Bestuur op bezoek bij Baron von Baarfeisen, exminister van Binnenlandse Zaken en Ambassadeur in Rome en Budapest, terwijl de overigen onder de kundige leiding van Pater Brenninkmeyer een tocht gingen maken in de bergen om een kluizenaar te bezoeken.

Ons bezoek aan Baron von Baarfeisen was zeer interessant. Hij gaf eerst zijn visie op de wereldtoestand en de wereldpolitiek, zeer voorzichtig uiteraard. Voorzover wij erover konden oordelen, moesten wij het volledig met hem eens zijn. Hierna verhaalden wij op ons beurt over Aruba en hij sommeerde de gevaren en voordelen van zo'n kleine autonome staat.

Tot slot wilde hij gaarne enige foto's en platen van Aruba zien, waarop wij hem uitnodigden 27 December naar Gasthof Hindenburg te komen, aangezien wij dan enige lichtbeelden over Aruba zouden vertonen.

Over de bergtocht kan ik U niets vertellen, maar iedereen was van mening dat men deze tocht weer moest herhale, en dan zult U het nodige hierover horen.

Na dit alles gingen wij ons nog even opfrissen en verkleden, alvorens te gaan dineren.

Tot aller vreugde was er een leuke Kerstavond georganiseerd. Hierbij hadden we een jong Oostenrijks echtpaar te gast, die enige typisch Tiroolse liederen voor ons zouden zingen.

De avond begon met een goed georganiseerde Hersengymnastiek, waarvan onze gasten de eerste prijs uit de bus sleepten en de groep van Pater Brenninkmeyer de tweede prijs. Hierop volgden enige Tiroolse liederen, gezongen door genoemd echtpaar. Deze liederen gaven overduidelijk de aard van het Oostenrijkse volk weer. Enerzijds melancholisch, omdat de Oostenrijker zijn kleinheid ten opzichte van de grote bergen, die hem omringen, ten volle beseft. Anderzijds het vriendelijke lichte en snelle rhytme van de Oostenrijkse walz. We hebben van het begin tot het einde genoten van deze eenvoudige, doch niet minder prachtige muziek, die op lieflijke wijze vertolkt werd.

Het volgende nummer was een loterij, die gewonnen werd door de Secretaris van „Triple A".

Nu was het ogenblik aangebroken voor een glaasje wijn en een zoutje.

Onmiddellijk na de pauze werden de diverse geschenken die aan de Kerstboom hingen uitgedeeld, hetgeen gevolgd werd door de laatste serie liederen. Tot slot zongen allen het „Stille Nacht, Heilige Nacht", waarna ieder naar bed ging behalve enige ouderen die nog even bleven nakaarten. Zo eindigde deze prachtige dag, waarop de banden tussen het Oostenrijkse en Arubaanse volk nogmaals aangehaald werden.

(wordt vervolgd)

KAN IKE ZICH WEER CANDIDAAT STELLEN

Oordeel van 275 artsen

WASHINGTON. — Het Amerikaanse tijdschrift „U.S. News and World Report" heeft 444 Amerikaanse hartspecialisten de vraag gesteld, of naar hun mening de gezondheidstoestand van president Eisenhower het toestaat, dat hij zich in November aanstaande kandidaat stelt voor een tweede ambtstermijn als president der Verenigde Staten.

Van 444 ondervraagden hebben er 275 geantwoord. 141 hunner, dat is ongeveer 60 procent, meende dat de president voldoende hersteld was om zich kandidaat te kunnen stellen, terwijl de overige 40 procent der medici — 93 — van mening waren, dat de president dit niet moest doen.

Aan de dokters was ook de vraag gesteld, of naar hun mening iemand die een hartkwaal had geleden, in staat was de vermoeienissen van het ambt van president der Verenigde Staten te dragen. Deze vraag werd door 152 geneesheren bevestigend en door 84 ontkennend beantwoord.

Het Amerikaanse medische genootschap heeft zich tegen deze enquete uitgesproken en het heeft zijn aangesloten leden-dokters verzocht er niet aan mede te werken.

RUSSISCHE TROEPEN IN OOST-DUITSLAND

BERLIJN, 16 Jan. — De Sowjet Unie en Oost Duitsland hebben een accoord bereikt over het legeren van Sowjet-Russische troepen op Oost Duits grondgebied — aldus „Neue Justiz" het orgaan van het Oost Duitse ministerie van Justitie.

Het accoord is reeds 1 December j.l. van kracht geworden.

LA CHARLA SEMANAL

Por Gulliver

A propósito del cáncer

„No tenemos que temer más que el mismo temor". F.D. Roosevelt.

Hace una semana, biólogos eminentes de diversos paises se reunieron en Paris para elaborar las recomendaciones relativas a la participación futura de la Unesco en las investigaciones sobre el cáncer. Gulliver les ha hecho algunas preguntas, como las que suele hacerse cualquier comun mortal a propósito de esta enfermedad, tanto mas temible cuanto mal conocida.

— — — —

He pasado varias horas con seis o siete de los mas grandes canceróiogos del mundo. Confieo que el primer contacto na ha sido muy fácil. No porque esos eminentes especialistas convencidos de su importancia se negasen a charlar con un simple periodista. Por el contrario, su cordlalidad, su buen humor y su alegria de vivir me desconcertaron. Voy a explicarme: oyéndoles heir chancearse y contar historias como todo el mundo, no podia por menos de tachar de inconscientes, crueles y cinicos a quienes como ellos estan en contacto diario con esa enfermedad, que, lo confieso, me habla producido siempre el mayor miedo.

A decir verdad, en mi era un poco una obsesión. Veia pasar a las gentes en la calle, o hacinados en un outobus, y no podia dejar de preguntarme: cuantos tendran ya el tumor maligno que ha de acabar con ellos? No es, pues, raro que, rodeado de esos grandes especialistas que os detectan el cancer de una simple mirada, temiese yo que de repente uno de ellos me señalase bajo una mirada profesional y dijera en un tono significativo: „Ah! muy interesante". Afortunadamente, los carcerólogos empezaron muy pronto a interrogar al periodista sobre su profesion, sin preocuparse lo mas minimo de su estado de salud. Respire, y muy pronto la conversación adquirió el matiz conveniente para mi misión de reporter.

Ha podido creerse, y quiza se cree todavia, que el cancer es casi inexistente en algunos paises, mientras tiene un terrible desarrollo en otros. En realidad, no existe el cancer sino los conceres. Su incidencia es, aproximadamente, la misma en todos los continentes. Por el contrario, en tal pais es el cancer de estómago el mas extendido, y en tal otro es el cancer de tiroides; tal región de Africa se envanece de estar al abrigo del cancer. Se crea un pequeño hospital y en él se instala un médico. En un mes descubre cinco casos de cancer.

Lo que varia enormemente de una región a otra son las localizaciones, muy diversas, del cancer. Clima? Régimen de aguas? Régimen alimenticio? Cual es la causa esencial de esas diferencias?

En la medida en que pueda responderse a esta ultima pregunta, la ciencia y la salud de los hombres habran dado un inmenso paso hacia adelante. En efecto, la existencia de esas diferencias puede ayudar a descubrir el origen del cancer. Cuando se sepa determinar a qué obedece se estara muy cerca de conocer cual es la causa del cancer, y entonces, la profilaxia y la terapéutica del cancer haran rapidamente grandes progresos. Sólo que para obtener ese resultado hay que darse prisa. Hay que darse prisa para llenar las lagunas que existen en nuestros conocimientos, porque las condiciones de vida en los diversos paises cambian rapidamente, y si no nos apresuramos algunos indices decisivos pueden desaparecer para siempre. „Si no redoblamos el esfuerzo, decia uno de mis amigos, llegaremos demasiado tarde para recoger los frutos de una experiencia milenaria".

Pero para ello hacen falta investigadores y médicos. Se sabe que en numerosos paises la cantidad de médicos es tragicamente insuficiente, y que en la mayor parte de otros el médico esta abrumado por su tarea cotidiana. Sin riesgo de exagerar, puede decirse que cuando haya en todas partes suficientes investigadorés y médicos la mortalidad por cancer disminuira.

Hay todavia otro factor de mortalidad debido al cancer. Ese factor es el miedo; el miedo al cancer y el miedo al médico, que os revelara acaso que esa mancha un poco seca que llevais desde hace algun tiempo en el dorso de la mano es un cancer. Ahora bien, esta mil veces probado cientificamente 'q determinados canceres principalmen en la piel son totalmente curables. Basta para ello llegar a tiempo, someterse regularmente a un examen médico completo, aun cuando no se sufra ninguna enfermedad. Hemos tomado la costumbre de ir una vez al año a ver al dentista, por precaución. Por qué no proceder del mismo modo para el conjunto del cuerpo? Por lo menos que quienes tienen el privilegio de tener un médico al alcance de la mano no vacilen en aprovecharse de él.

Este es el mensaje que se desprende de mi entrevista con los eminentes cancerólogos que encontré la semana pasada. Ya no tengo miedo al cancer e iré a ver al médico una vez por año. Me hicieron comprender que la frase inmortal del Presidente Roosevelt „No tenemos que temer mas que el mismo temor" se aplica lo mismo a la lucha cotidiana por la salud que a las grandes cruzadas para la libertad del hombre.

(UNESCO)